

VALOKEILASSA
EUROOPAN
UNIONIN
POLITIikka

Euroopan
komissio

Kehitysyhteistyö

Köyhyyden
torjunta
muuttuvassa
maailmassa

”On yleisesti tunnustettua, että nykyiset tekniset, taloudelliset ja aineelliset voimavarat riittävät äärimmäisen köyhyyden poistamiseen maapallolta vuoteen 2030 mennessä. Ei ole mitään syytä jättää sitä tekemättä.”

Kehitysyhteistyöstä vastaava Euroopan komission jäsen Andris Piebalgs

VALOKEILASSA EUROOPAN UNIONIN POLITIikka

Julkaisu kuuluu sarjaan, jossa esitellään EU:n toimia sekä niiden taustoja ja tuloksia eri politiikan aloilla.

Osan näistä julkaisuista voi ladata verkosta:
http://europa.eu/pol/index_en.htm

Tietoa EU:n toiminnasta
Eurooppa 2020 -strategia: Euroopan kasvustrategia
EU:n perustajat

Aluepolitiikka
Digitaalistrategia
Elintarvikkeiden turvallisuus
Energia
Humanitaarinen apu ja pelastuspalvelu
Ilmastonmuutos
Kalastus- ja meriasiat
Kansanterveys
Kauppa
Kehitysyhteistyö ✕
Kilpailu
Koulutus, nuoriso ja urheilu
Kulttuuri ja audiovisuaaliala
Kuluttajat
Laajentuminen
Liikenne
Maatalous
Muuttoliike ja turvapaikka-asiat
Oikeusasiat, kansalaisuus ja perusoikeudet
Petostentorjunta
Rajavalvonta ja turvallisuus
Sisämarkkinat
Talous- ja rahaliitto ja euro
Talousarvio
Tulli
Tutkimus ja innovointi
Työllisyys- ja sosiaaliasiat
Ulkosuhteet / Ulko- ja turvallisuuspolitiikka
Verotus
Ympäristö
Yritystoiminta

SISÄLLYS

Mihin tarvitaan EU:n kehitysyhteistyöpolitiikkaa?	
Kokonaisuus on enemmän kuin osiensa summa	3
EU:n lähestymistapa	
Tarpeita vastaava tukimuoto	6
Mitä EU tekee?	
Sanoista tekoihin	9
Tulevaisuuden näkymät	
Tavoitteiden saavuttaminen	15
Lisätietoa	16

Valokeilassa Euroopan unionin politiikka: Kehitysyhteistyö

Euroopan komissio
Viestinnän pääosasto
Julkaisut
1049 Bryssel
BELGIA

Käsikirjoitus on valmistunut helmikuussa 2014.

Kansi ja sivun 2 kuva: © iStockphoto.com/lucadp

16 s. – 21 x 29,7 cm
ISBN 978-92-79-24208-3
doi:10.2775/57006

Luxemburg: Euroopan unionin julkaisutoimisto, 2014

© Euroopan unioni, 2014

Tekstin jäljentäminen on sallittua. Yksittäisten valokuvien käyttöön tai jäljentämiseen on haettava lupa suoraan tekijänoikeuden haltijalta.

Mihin tarvitaan EU:n kehitysyhteistyöpolitiikkaa?

Kokonaisuus on enemmän kuin osiensa summa

Euroopan unionin toimielimet ja EU:n 28 jäsenmaata antoivat vuonna 2012 yhteensä 55,2 miljardia euroa kehitysapua. Ne pitivät hallussaan kärkisijaa, kun niiden osuus koko maailman kehitysavusta oli yli puolet.

Euroopan komissio antoi ulkoiseen apuun vuonna 2012 yli 13,5 miljardia euroa. EU toimii yhteisvastuullisesti ja pyrkii lisäämään turvallisuutta ja vaurautta koko maailmassa. Sen vuoksi se on sitoutunut vahvasti auttamaan kehitysmaita, jotta ne pääsisivät samalle tasolle muiden maiden kanssa. Voimien yhdistämisestä EU:n tasolla on saatu monenlaisia hyviä tuloksia. EU pystyy ainutlaatuisen asemansa ansiosta toimimaan aloilla, joilla yksittäisten maiden aikaansaannokset jäisivät vähäpätöisiksi.

EU:lla on edustusto 140 maassa ja laaja asiantuntemus ihmisoikeuksien, vaalitarkkailun, hallinnon ja kriisinratkaisun alalla. EU:n uskottavuus ja puolueettomuus ovat näillä aloilla vertaansa vailla. EU:n monivuotisten ohjelmien kautta annettava apu on pitkäaikaista ja ennustettavaa, mikä luo hyvät puitteet kestäväälle kehityspolitiikalle.

EU osallistuu myös eri avunantajien toimien koordinointiin. Ylikansallisenä yhteisönä se pystyy asettamaan kunnianhimoisia yhteisiä tavoitteita ja etsimään kokonaisvaltaisia ratkaisuja maailmanlaajuisiin kehityshaasteisiin. Päällekkäisyyksien välttäminen on nykyisessä taloustilanteessa tärkeämpää kuin koskaan. EU:lla on myös maailmanlaajuisiin haasteisiin vastaamiseen tarvittava kriittinen massa.

EU:n kehitysyhteistyötoimet sovitetaan yhteen muiden alojen toimien, kuten humanitaarisen avun ja ympäristö-, turvallisuus- ja kauppapoliittisten toimien kanssa.

Yhteisvastuullisuus Euroopan rakentamisen kulmakivenä

Kehitysyhteistyö on alusta alkaen ollut osa Euroopan yhdentymisprosessia. Rooman sopimuksessa (1957) määrättiin Euroopan kehitysrahaston perustamisesta. Rahastosta myönnettiin tukea siirtomaille ja merentakaisille alueille. Kun siirtomaavallan purkaminen alkoi 1960-luvun alussa, jäsenmaat sopivat jakavansa osan kustannuksista, jotka aiheutuivat niiden entisten siirtomaiden tukemisesta itsenäisyyden jälkeen. Tätä toimintamallia laajennettiin vähitellen koskemaan yhä useampia Aasian ja Latinalaisen Amerikan kehitysmaita sekä Euroopan naapurimaita.

Vuonna 2000 allekirjoitettiin kauaskantoinen Cotonoun sopimus EU:n ja Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maiden (AKT-maiden) välillä. Tämä kaupankäyntiä ja apua koskeva sopimus on tähän mennessä kattavin AKT-maiden ja EU:n välinen kumppanuussopimus. Se on tehty 20 vuodeksi, ja sen tavoitteena on yhteistyö köyhyyden poistamiseksi ja AKT-maiden auttamiseksi maailmantalouteen integroitumisessa.

EU:n toimintaa muualla maailmassa rahoitetaan muiden kanavien kautta, joita ovat esimerkiksi kehitysyhteistyön rahoitusväline ja Euroopan naapuruuspolitiikan rahoitusväline.

Vuonna 2000 EU sitoutui myös tukemaan Yhdistyneiden kansakuntien vuosittain asetettuja tavoitteita ja vähentämään äärimmäistä köyhyyttä vuoteen 2015 mennessä.

EU:n kehitysyhteistyön oikeusperustaa vahvistettiin entisestään Lissabonin sopimuksella. Siinä todetaan selkeästi, että EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan päätavoitteet ovat köyhyyden vähentäminen ja poistaminen. EU:n on otettava huomioon nämä tavoitteet toteuttaessaan politiikkoja, jotka voivat vaikuttaa kehitysmaihin, mikä vahvistaa kehityspolitiikan asemaa omana politiikan alanaan.

Merkittävä panos vuosituhattavoitteiden saavuttamiseen

EU ja maailman johtajat sitoutuivat vuonna 2000 pidetyssä YK:n yleiskokouksessa köyhyyden poistamiseen vuoteen 2015 mennessä. Kokouksessa määriteltiin kahdeksan vuosituhattavoitetta:

- äärimmäisen köyhyyden ja nälän poistaminen
- peruskoulutusmahdollisuuksien takaaminen kaikille
- sukupuolten tasa-arvon edistäminen
- lapsikuolleisuuden vähentäminen
- odottavien äitien terveyden parantaminen
- HIV/aidsin, malarian sekä muiden tautien torjunta
- ympäristön kestävä kehityksen turvaaminen
- globaalin kumppanuuden luominen kehitykselle.

Lapsia Kerenin ja Barentun välisellä tiellä Eritreassa. EU on auttanut maata pääsemään jaloilleen Etiopiaa vastaan vuonna 1998 käydyin rajasodan jälkeen.

Muutossuunnitelma: EU:n vastaus uusiin haasteisiin

Kehitystavoitteiden saavuttamiseksi EU:n toimintapolitiikkojen on pysyttävä nopeasti muuttuvan maailmantilanteen tasalla. EU:n on mukautettava kehitysyhteistyötään, jotta se voi hyödyntää uusia mahdollisuuksia ja vastata uusiin haasteisiin, joita aiheutuu esimerkiksi luonnonvarojen niukkuudesta, nopeasti kehittyvän talouden maiden kasvusta sekä talouskriisin seurauksista.

Vuonna 2011 hyväksytty muutossuunnitelma on strategia, jolla pyritään vähentämään köyhyyttä muuttamalla olennaisesti tapaa, jolla EU:n kehitysapua annetaan. Sen mukaan on määrä toteuttaa seuraavat muutokset:

- Eriyttäminen: Luodaan kaksijakoinen lähestymistapa kehitysavun ohjaamiseksi maille, joissa sillä on suurin vaikutus ja joissa sitä tarvitaan eniten. Tässä lähestymistavassa pyritään määrittelemään tuen tehokkain muoto kunkin maan tilanteen perusteella.
- EU:n toiminta keskitetään enintään kolmelle alalle kussakin maassa.
- EU:n koordinoitua tiivistetään, jotta voidaan parantaa kehitysavun vaikutuksia ja tuloksia.

Avun tehostaminen

Vuosituhattavoitteet ovat EU:n kehitysyhteistyön tärkeimmät tavoitteet. Ne on otettu koko kehitysyhteistyötoiminnan painopisteeksi. Yksi niiden saavuttamiseen liittyvistä haasteista on tarvittavan rahoituksen saaminen. Tätä tarkoitusta varten järjestettiin vuonna 2002 Yhdistyneiden kansakuntien kansainvälinen kehitysrahoituskokous Monterreyssä, Meksikossa. Sen tuloksena oli Monterreyn konsensus, jossa valtion- ja hallitusten päämiehet sitoutuivat ottamaan käyttöön kaikki (koti- ja ulkomaiset, julkiset ja yksityiset) kehitysrahoituslähteet sekä lisäämään kehitysapua huomattavasti.

EU on siitä lähtien arvioinut vuosittain kollektiivista panostaan kehitysmaiden hyväksi.

- Ihmisoikeudet, demokratia ja hyvä hallintotapa otetaan painopisteeksi ja hyödynnetään kokemuksia, joita on saatu Pohjois-Afrikassa ja Lähi-idässä äskettäin tapahtuneista muutoksista.
- Tukea lisätään osallistavalle ja kestäväälle kasvulle. Lisäksi strategisilla aloilla, kuten maatalous- ja energia-alalla, toimitaan entistä aktiivisemmin ja kehitetään yksityistä sektoria.
- Poliitiikan johdonmukaisuutta parannetaan siten, että kehitysnäkökohdat otetaan varmasti huomioon kaikilla EU:n toiminnan aloilla. Tämän ansiosta EU pystyy esimerkiksi hyödyntämään kehitysavun ja kaupan välistä yhteyttä.

Suuret odotukset, suuret panokset

Äärimmäisessä köyhyydessä elävien ihmisten osuus on vähentynyt kehitysmaissa. Se oli 46 prosenttia vuonna 1990 ja enää 27 prosenttia vuonna 2005. Koko maailmassa noin 1,2 miljardia ihmistä elää silti köyhyyserajan alapuolella, joka on kansainvälisen määritelmän mukaan 1,25 Yhdysvaltain dollaria päivässä. On rohkaisevaa, että köyhyys on vähentynyt, mutta edessä on vielä mittava haaste.

Nyt, kun vuosituhattavoitteiden hyväksymisestä on kulunut yli kymmenen vuotta, monet maat ovat jo päässeet köyhyyden ja konfliktien kurimuksesta. Osasta niistä on tullut vastuullisia kansainvälisiä avunantajia ja dynaamisen talouden maita. Monet maat ovat kuitenkin vajonneet entistä syvemmälle köyhyyteen, konflikteihin ja turvattomuuteen, ja eräiden maiden kansalaisilta puuttuvat edelleen perusihmisoikeudet.

Köyhyyden lisäksi on ratkaistava myös muita ongelmia. Viimeaikaiset kansannousut etenkin Välimeren alueella ovat osoittaneet, että kehityksen on oltava tiiviisti sidoksissa ihmisoikeuksien ja vapauksien puolustamiseen. EU sisällyttää nämä teemat kaikkiin kehityspoliittikan aloihin.

EU:n huomion keskipisteessä ovat heikoimmassa asemassa olevat maat. Lähes puolet EU:n kehitysavusta osoitetaan hauraille valtioille. Kriisialttiissa maissa asuu maailman heikoimmassa asemassa oleva väestö. Näiden maiden saamaa apua aiotaan suunnata yhä enemmän rauhanrakentamiseen ja valtionrakenteiden kehittämiseen. Samalla pyritään parantamaan avun laatua ja maksimoimaan sen vaikutukset. Kaikkia avunantajia kannustetaan kriisien, konfliktien tai luonnonkatastrofien jälkeen varmistamaan kitkaton siirtyminen humanitaarisen avun antamisesta kestäväan kehitykseen kohdistettavaan apuun sekä parantamaan koordinoitua ja sen myötä

luomaan vakautta. EU on tärkeä kumppani tässä hauraita valtioita koskevassa uudessa lähestymistavassa.

Yhteiset toimet köyhyyden voittamiseksi

Kehityspoliittikka nivoutuu suuriin maailmanlaajuisiin ongelmiin, joita EU pyrkii ratkaisemaan yhteistyössä kumppaniensa kanssa. Kehitysyhteistyöllä voi olla myönteinen rooli EU:n maailmanlaajuisessa toiminnassa, oli sitten kyse ilmastonmuutoksesta ja turvallisuuskysymyksistä, kuten terrorismin ja ihmiskaupan torjunnasta, tai muuttoliikkeestä ja energiavarmuudesta.

Toiminta kehitysmaiden hyväksi edistää myös EU:n tulevien vuosien kasvutavoitteiden saavuttamista. Yhteistyö kehitysmaiden ja kehittyvien talouksien kanssa vauhdittaa älykästä, kestäväää ja osallistavaa kasvua Eurooppa 2020 -strategian mukaisesti. Kun koko maailmassa edistetään vaurautta sekä avoimia ja oikeudenmukaisia markkinoita, saadaan aikaan tilanne, jossa kaikki voittavat ja jossa sekä kumppanimaat että EU saavat taloudellisia etuja.

On ehdottoman tärkeää, että varat käytetään tuloksellisesti. EU aikoo käyttää saatavilla olevat varat parhaalla mahdollisella tavalla koordinoimalla toimiaan.

© Euroopan unioni / Natalia Lazarewicz

EU:n yhteistyö Sudanin kanssa keskittyy hätäavun, jälleenrakentamisen ja kehitysyhteistyön niveltämiseen, kuten tällä kotiseudultaan siirtymään joutuneiden leirillä Pohjois-Darfurissa.

EU:n lähestymistapa

Tarpeita vastaava tukimuoto

EU yhdistää eri strategioita toimittaessaan apua sitä tarvitseville maille. Pääosa avusta annetaan hankkeiden, avustusten ja sopimusten kautta ja osa myös alakohtaisena tai budjettitukena.

- **Hankkeet, avustukset ja sopimukset**

Hanke koostuu toimista, jotka toteutetaan tiettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi määrätyn ajan ja talousarvion puitteissa. Avustukset ovat suoraa taloudellista tukea organisaatioille tai niiden hallinnoimille hankkeille. Avustuksia myönnetään ehdotuspyyntöjen kautta parhaille ehdokkaille. Sopimuksia tehdään palvelujen, tavaroiden tai urakoiden hankkimiseen käytettävissä tarjousmenettelyissä.

- **Budjettituki**

Budjettitukea annetaan siirtämällä varoja kumppanimaan valtionkassaan, mihin yhdistyy tiivis poliittinen vuoropuhelu. Varojen vaikutusta arvioidaan ja parannetaan erityisin toimenpitein. Kumppanuuksiin ja yhteiseen vastuuseen perustuva budjettituki on tärkeä väline kumppanuusmaan kehitysstrategioiden rahoittamisessa. Tiettyyn maahan toimitettava apu räätälöidään sen määrittelemiä tarpeita vastaavaksi ja kansallisille strategioille annetaan suuri painoarvo.

Budjettitukea saadakseen maiden on osoitettava, että ne ovat sitoutuneet ihmisoikeuksiin, demokratiaan ja oikeusvaltioperiaatteeseen. Niiden on myös täytettävä tiukat vaatimukset, jotka koskevat muun muassa julkista varainhoitoa.

- **Alakohtainen tuki**

Suuri osa EU:n antamasta kehitysrahoituksesta kohdistetaan kumppanimaissa tietyille aloille, kuten energia-, maatalous- ja koulutuslalle. Aloja tuetaan antamalla rahoitusta kumppanimaiden hallinnoimille ohjelmille. Rahoitusta voidaan antaa alakohtaisen budjettituen, avustusten ja sopimusten muodossa tai siinä voidaan yhdistää eri avunantajilta peräisin olevat resurssit.

Moldovan Cazanestissa asuvat Lida ja Alina ovat hyötynneet tuesta, jota EU on antanut maan sosiaalipalveluille.

Laaja-alainen ja alakohtainen tuki

EU:n kehitysrahoitusta annetaan tietyille maantieteellisille alueille tai aihekohtaisesti. Vuosina 2014–2020 rahoituskohteet määritellään kolmessa maantieteellisessä ja kolmessa aihekohtaisessa rahoitusvälineessä.

Valtaosa kehitysrahoituksesta kanavoidaan maantieteellisten välineiden kautta.

- Euroopan kehitysrahasto on tärkein väline avun antamiseen Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maille (AKT-maille) sekä merentakaisille maille ja alueille.
- Kehitysyhteistyön rahoitusväline kattaa yhteistyön Latinalaisen Amerikan, Aasian, Keski-Aasian, Lähi-idän ja eteläisen Afrikan kanssa. Se sisältää viisi aihekohtaista ohjelmaa. Niillä pyritään vastaamaan maailmanlaajuisiin haasteisiin, joita ovat ympäristönsuojelu, valtiosta riippumattomien toimijoiden rooli, elintarviketurva, muuttoliike sekä inhimillinen ja sosiaalinen kehitys.
- Muiden naapurimaiden kanssa tehtävälle yhteistyölle annetaan rahoitusta Euroopan naapuruuspolitiikan rahoitusvälineen kautta.

Näitä välineitä täydentävät kaikkien kehitysmaiden saatavilla olevat aihekohtaiset välineet.

- Demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen rahoitusvälineen tavoitteena on ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojelu sekä demokratian ja oikeusvaltioperiaatteen edistäminen.
- Vakauden ja rauhan edistämistävälineellä vahvistetaan turvallisuutta kriisitilanteissa ja tuetaan vakauteen siirtymistä kriisien jälkeen.
- Ydinturvallisuuteen liittyvän yhteistyön välineellä edistetään ydinturvallisuutta, säteilysuojelua ja hätätilavalmiutta.

EU:n aihekohtaisilla ohjelmilla kannustetaan kansalaisjärjestöjä ja paikallisviranomaisia osallistumaan kehitysyhteistyöhön.

Kehitysyhteistyön tuloksellisuuden ja avun vaikutusten parantaminen

Kehityspolitiikkaa koskevassa eurooppalaisessa konsensuksessa määritellään joukko yhteisiä periaatteita, joiden perusteella EU ja sen jäsenmaat voivat toteuttaa kehityspolitiikkaa täydentävästi ja tuloksellisesti.

EU valvoo avun laatua Pariisin julistuksessa (2005) ja Accran toimintasuunnitelmassa (2008) kansainvälisesti sovittujen tavoitteiden perusteella. Tavoitteet tarkistettiin Busanissa järjestetyssä korkean tason foorumissa, jossa perustettiin kumppanuus kehitysyhteistyön tehostamiseksi (2011).

Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön kehitysapukomitean (OECD-DAC) jäsenenä EU on toiminut kansainvälisillä foorumeilla kehitysyhteistyön vaikutusten parantamiseksi. EU on asettanut kunnianhimoisia tavoitteita koko maailman kehitysavun tuloksellisuuden parantamiselle. Tavoitteiden saavuttamiseksi se on myös uudistanut tapaa, jolla sen antamaa apua toimitetaan.

Etelä-Korean Busanissa vuonna 2011 järjestetty neljäs korkean tason foorumi avun tuloksellisuudesta merkitsi käännekohtaa maailmanlaajuisessa kehitysyhteistyössä. Foorumin osanottajat edustivat yli 160:tä valtiota sekä kansainvälisiä järjestöjä, kansalaisyhteiskuntaa ja yksityistä sektoria. He sopivat periaatteista, tavoitteista ja sitoumuksista, joiden perusteella pyritään parantamaan kehitysyhteistyön tuloksellisuutta. Niiden mukaan ei enää keskitytä pelkkään apuun vaan omaksutaan kokonaisvaltaisempi lähestymistapa, jossa ovat mukana kaikki kehitysyhteistyön toimijat.

EU päätti keskittää välittömät yhteiset jatkotoimet kahteen seuraavaan aloitteeseen:

- EU:n avoimuustakuu, jonka tavoitteena on tarjota kansainvälisesti vertailukelpoista, ajankohtaista ja helposti saatavilla olevaa tietoa annetusta avusta. Tavoitteen saavuttamiseksi Euroopan komissio ja eräät EU-maat julkaisevat jo kehitysapua koskevia tietoja kansainvälisesti sovitun yhteisen standardin mukaan ja antavat yksityiskohtaisia ja ajankohtaisia tietoja siitä, mihin ja miten kehitysapua annetaan.

- Yhteinen ohjelmasuunnittelu ja selkeä työnjako kumppanimaan kehityssuunnitelman pohjalta. Tehokkuus ja tulokset paranevat, kun EU ja sen jäsenmaat määrittelevät yhdessä, mikä avunantaja toimii milläkin alalla. EU:lla on tällöin koordinaattorin ja välittäjän rooli. EU on aloittanut yhteisen ohjelmasuunnittelun yli 20 maassa ja suunnittelee sen toteuttamista noin 40 kumppanimaassa. Sen on määrä kattaa yli 60 prosenttia EU:n toimielinten hallinnoimasta maakohtaisesta ohjelmoitavasta avusta.

Seuraava vaihe tässä kansainvälisessä prosessissa on Meksikossa huhtikuussa 2014 pidettävä kehitysyhteistyön tehostamiseksi toteutetun globaalien kumppanuuden ensimmäinen korkean tason kokous. Siinä tarkastellaan edistymistä sitoumuksien toteuttamisessa ja pyritään ratkaisemaan haasteita ja nopeuttamaan avun täytäntöönpanoa.

EU:n kehityspolitiikka ja sen jäsenmaiden kahdenvälinen yhteistyö kehitysmaiden kanssa tukevat toisiaan. Monia muita EU:n politiikkoja sovitetaan yhteen kehityspolitiikan kanssa, koska ne vaikuttavat kehitysmaihin.

Komission kehitys- ja yhteistyöpääosasto – EuropeAid vastaa EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan määrittelystä ja avun täytäntöönpanosta kumppanimaissa. Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH) pyrkii vahvistamaan ulkosuhteiden ja kehitysyhteistyön välistä johdonmukaisuutta ja ottaa sen vuoksi kehitysyhteistyötavoitteet huomioon kaikissa toimintaperiaatteissaan ja toimissaan.

EU:lla on 140 edustustoa ja toimistoa ympäri maailmaa. Ne hallinnoivat kehitys- ja yhteistyöohjelmia ja edustavat EU:ta isäntämaissaan. Paikallinen EU-edustusto voi esimerkiksi konfliktin tai luonnonkatastrofin jälkeen mukauttaa avun ensisijaisia tavoitteita ja vastata kiireellisiin tarpeisiin.

EU määrittelee toimintaperiaatteita ja toimittaa ja valvoo apua yhteistyössä kansainvälisten järjestöjen kanssa, joiden verkostot ja asiantuntemus täydentävät sen omia resursseja. Tärkeimpiä järjestöjä ja ryhmittymiä ovat Yhdistyneet kansakunnat, OECD, Maailmanpankki sekä G8-ryhmä ja G20-ryhmä. Säännöllisen vuoropuhelun ja kontaktien kautta EU saa mukaan muita tärkeitä perinteisiä avunantajia (esim. Yhdysvallat, Japani ja Korea) sekä yhä enemmän myös kehittyviä talouksia.

Kansalaisyhteiskunnan rooli

Kansalaisyhteiskunta on avunantajien tärkeä yhteistyökumppani kehitysmaissa. Valtiosta riippumattomia toimijoita ovat esimerkiksi kansalaisjärjestöt, ammattijärjestöt, työmarkkinaosapuolet, korkeakoulut ja tiedotusvälineet. Niillä on yleensä läheinen yhteys paikallisyhteisöihin, ja ne voivat auttaa avunantajia vastaamaan ihmisten tarpeisiin. Tällä tavoin ne ottavat yhä enemmän vastuuta strategioiden laatimisesta ja ohjelmasuunnittelusta.

Kansalaisyhteiskunnan roolin vahvistuminen kehitysyhteistyössä auttaa vahvistamaan paikallista vastuunottoa.

EU toteuttaa ohjelmia, joilla edistetään lisääntymisterveyttä ja lasten terveyttä pakolaisleireillä esimerkiksi Thaimaassa.

Mitä EU tekee?

Sanoista tekoihin

Nyt, kun vuosituhattavoitteiden saavuttamisen määräaika eli vuosi 2015 lähestyy, on jo selvillä, miten laajalti ja miten nopeasti niiden saavuttamisessa on edistytty 12:n viime vuoden aikana.

Yhdistyneiden kansakuntien heinäkuussa 2012 antaman raportin mukaan on jo saavutettu useita keskeisiä tavoitteita:

- Äärimmäinen köyhyys on vähennetty puoleen, ja se vähenee edelleen kaikilla alueilla.
- Ilman hyvälaatuista vettä elävien ihmisten osuus on puolittunut.
- Yli 200 miljoonan slummien asukkaan elinehtoja on parannettu, mikä merkitsee vuodelle 2020 asetetun tavoitteen saavuttamista kaksinkertaisesti.
- Tyttöjen osuus alemman perusasteen oppilaista on yhtä suuri kuin poikien.
- Lasten ja äitien kuolleisuuden vähentämisessä edistytään yhä nopeammin.

EU on edistänyt merkittävästi näiden tulosten saavuttamista. Konkreettista edistystä on saavutettu EU:n tuella, josta esimerkkinä ovat terveydenhuoltoon, koulutukseen ja tieinfrastruktuuriin kohdistetut investoinnit ja maatalouden rahoittaminen. Vuodesta 2000 alkaen EU:n tuki on osaltaan auttanut yli 13 miljoonaa lasta aloittamaan peruskoulun ja yli 18 miljoonaa lasta saamaan rokotussuojan tuhkarokkoa vastaan. EU:n antamalla kehitysavulla on edistetty miljoonien kotitalouksien veden saantia ja sanitaatiota. Koska joitakin tavoitteita, kuten nälän poistamista ja sanitaatiota, on vaikea saavuttaa, EU päätti syyskuussa 2011 tukea näiden tavoitteiden saavuttamista 1 miljardin euron lisärahoituksella, joka kohdennetaan tavoitteista pahiten jäljessä oleville AKT-ryhmän maille.

EU ja sen jäsenmaat ovat maailman suurin energia-avun antaja. EU on auttanut jo miljoonia ihmisiä saamaan käyttöönsä kestäväää energiaa. EU antaa myös eniten ilmastorahoitusta kehitysmaille. Se auttaa suojelemaan maailmanlaajuisesti biologista monimuotoisuutta, suojelemaan maita luonnonkatastrofeilta ja parantamaan metsien suojelua esimerkiksi torjumalla laitonta puunkorjuuta.

Räätälöity tuki

EU:n tuki räätälöidään kunkin yksittäisen kehitysyhteistyön alan tarpeiden mukaan. Sillä tuetaan ohjelmia ja aloitteita, joista hyötyvät alueet yksittäisten maiden tai alojen sijaan. Alueellisen yhteistyön avulla voidaan esimerkiksi ilmastonmuutoksen ja rajat ylittävän kaupan haasteisiin vastata tehokkaasti. Paikalliset erityisolosuhteet otetaan huomioon, kun toteutetaan aihekohtaisia maailmanlaajuisia aloitteita.

Neljä viidestä maailman vähiten kehittyneestä maasta kuuluu AKT-maihin, ja suurin osa niistä on Afrikan maita. Valtaosa EU:n rahoituksesta tälle alueelle annetaan Euroopan kehitysrahastosta. Sen kautta annettiin käyttöön yhteensä 22,7 miljardia euroa vuosille 2008–2013.

Afrikan ja EU:n strateginen kumppanuus tarjoaa puitteet kahden maanosan väliselle yhteistyölle. Vuonna 2007 kumppanit sopivat yhteisestä EU–Afrikka-strategiasta, jossa määritellään välitavoitteet kullekin alalle. Strategialla edistetään merkittävästi vuosituhattavoitteiden saavuttamista määrittelemällä mitattavissa olevia tavoitteita sekä valvomalla edistymistä. Eurooppalaiset ja afrikkalaiset kumppanit pyrkivät esimerkiksi saavuttamaan eräitä konkreettisia tavoitteita luotettavien, varmojen, kohtuuhintaisten ja ilmastoystävällisten energiapalvelujen toteuttamiseksi molemmissa maanosissa vuoteen 2020 mennessä.

Keniaassa Nairobin alueella toteutettavassa ruokaa työstä -ohjelmassa järjestetään juomavettä karjalle ja kasteluvettä viljelykasveille.

© Euroopan unioni / Moïsen Gouda

Egypti on saavuttanut peruskoulutusmahdollisuuksien takaamisen tavoitteen.

Aasiassa tapahtunut nopea kehitys on johtanut köyhyyden merkittävään vähenemiseen. Aasiassa elää kuitenkin edelleen kaksi kolmannesta maailman köyhistä. Sen vuoksi on sovellettava eriytettyä lähestymistapaa, jossa tehdään ero köyhien maiden ja kehittyvien talouksien välille. Yhä useammin EU luopuu avunantajien roolista suhteissaan kehittyviin talouksiin ja korvaa sen strategisen kumppanin roolilla. EU on tuonut oman panoksensa saavutettuun edistykseen myös strategisena kumppanina. Alueelliseen yhteistyöhön Aasian kanssa varattiin alustavasti 775 miljoonaa euroa vuosille 2007–2013.

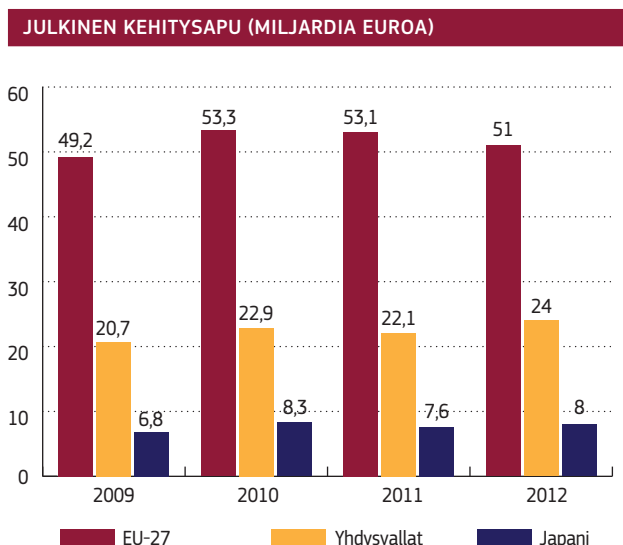
Unioni keskittyy yleensä yhteistyöhön avun antamisen sijasta myös naapurimaihin liittyvässä toiminnassaan. Euroopan naapuruuspolitiikalla tuetaan naapurimaita vaurauden, turvallisuuden ja vakauden vahvistamiseksi EU:n rajojen ulkopuolella. Tähän tarkoitukseen on osoitettu lähes 12 miljardia euroa vuosille 2007–2013.

EU on alkanut Välimeren alueen kansannousujen johdosta soveltaa uutta lähestymistapaa, jolla tuetaan poliittista osallistumista ja vapautta koskevia vaatimuksia. EU antaa myös huomattavan määrän apua (50 prosenttia EU:n myöntämästä kokonaistuesta) hauraille maille. Häätötilanteissa ensisijaisena tavoitteena on vastata kiireellisiin tarpeisiin ja varmistaa samalla humanitaarisen avun ja kestävän kehityksen välinen johdonmukaisuus.

Latinalaisessa Amerikassa EU on suurin avunantaja ja toiseksi suurin ulkomainen sijoittaja sekä tärkein kauppakumppani. Kumppanuuden ansiosta alueella on edistytty hyvin vuosittain asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa, etenkin peruskoulutukseen pääsyn osalta. Jäljelle jääviä haasteita ovat eriarvoisuus, infrastruktuuripuutteet ja juomaveden saanti. EU:n rahoitus Latinalaiselle Amerikalle on keskimäärin 500 miljoonaa euroa vuodessa. Tuki kohdistuu sosiaalisen yhteenkuuluvuuden, alueellisen yhdentymisen, hyvän hallintotavan ja kestävän kehityksen edistämiseen.

Autetaan ihmisiä auttamaan itseään

EU:n antaa monipuolista apua siellä, missä tarvitaan ja missä se voi sitä tehokkaasti antaa. Apu voi liittyä esimerkiksi ympäristökysymyksiin, elintarviketurvaan, sosiaaliseen oikeudenmukaisuuteen tai ihmisoikeuksiin.

EU oli vuonna 2012 maailman suurin avunantaja. Avun kokonaismäärä oli vuonna 2012 vähän pienempi kuin vuonna 2011, koska osassa jäsenmaita avun määrä pidettiin ennallaan ja osassa sitä vähennettiin kriisin vuoksi.

Demokraattinen hallinto – Demokraattisen hallintotavan edistäminen on yksi kehitysyhteistyön keskeisiä tavoitteita. EU on viime vuosina saanut hyviä tuloksia, kun se on yhdistänyt kumppanimaiden kanssa käytävään poliittiseen vuoropuheluun alakohtaisia tukitoimia ja tiedotusta. Yksinomaan vuonna 2010 EU:n hallinnoimista kehitysvaroista 1,5 miljardia euroa kanavoitiin hyvän hallintotavan tukemiseksi toteutettaviin toimiin.

EU rahoittaa biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseen tähtäävää hanketta Golan metsänsuojelualueella Sierra Leonessa, joka on yksi maailman vähiten kehittyneistä maista.

Maatalous ja elintarviketurva – EU on tehnyt köyhyyden ja nälän poistamisesta ensisijaisen tavoitteen. Se antaa vuosittain 600 miljoonaa euroa ihmisten peruselintarvikkeiden saannin varmistamiseen eri puolilla maailmaa. Tämä apu täydentää kriisitilanteissa annettavaa humanitaarista elintarvikeapua. Vuonna 2009 käyttöön otetun EU:n elintarvikerahoitusvälineen kautta myönnetystä 1 miljardista eurosta on hyötynyt jo yli 50 miljoonaa ihmistä. EU auttoi vuosina 2004–2010 noin 24 miljoonaa ihmistä nousemaan köyhyydestä, kun se antoi heille konkreettista apua, kuten siemeniä, työkaluja, käteisrahoitusta tai elintarvikkeita. Pientilojen tuottavuutta ja maaseutuyhteisöjen selviytymiskykyä voidaan parantaa edistämällä kestävästä maatalousmallia, joka vastaa kehitysmaiden todellista tilannetta.

Kauppa – Kaupan avulla on viime vuosikymmenen aikana autettu miljoonia ihmisiä pois köyhyydestä. EU on suurin kauppaa tukevan avun antaja, ja sen markkinat ovat kehitysmaiden kannalta maailman avoimimmat. Yleisessä tullietuusjärjestelmässä sallitaan alennetut tullit 176 kehitysmaasta ja -alueelta tuotaville tavaroille. EU auttaa AKT-maita integroitumaan maailmantalouteen. Paikallisia talouksia ja kasvua voidaan vahvistaa EU:n kanssa tehtävillä talouskumppanuussopimuksilla. Näissä sopimuksissa otetaan huomioon sosioekonomiset tekijät ja maita autetaan niiden täytäntöönpanossa, joten ne ovat kattavampia kuin vapaakauppasopimukset. Vaikka talouskumppanuussopimukset avaavat EU:n markkinat AKT-maille, AKT-mailla on jopa 25 vuotta aikaa avata omat markkinansa EU:sta tulevalle tuonnille.

Vesi ja energia – Vuodesta 2004 alkaen yli 70 miljoonaa ihmistä kehitysmaissa on liitetty juomavesiverkkoon ja 24,5 miljoonaa ihmistä jätevesihuoltoon. EU:n vesi- ja sanitaatio-ohjelmista annetaan vuosittain lähes 400 miljoonaa euroa.

Kauppavetoinen kasvu eniten avun tarpeessa olevissa maissa

Jotta vähiten kehittyneet maat voitaisiin ottaa täysimääräisesti mukaan kansainväliseen kauppajärjestelmään, EU kiinnittää kauppaa tukevan avun strategiassaan erityistä huomiota niiden tarpeisiin. Toimet ovat olleet tuloksellisia: vuosien 2000 ja 2008 välisenä aikana BKT asukasta kohti kasvoi näissä maissa 325:stä Yhdysvaltain dollarista yli 625:een Yhdysvaltain dollariin. EU esitti vuonna 2012 suunnitelmia, joilla on määrä auttaa vähiten kehittyneitä maita saamaan kaikki hyöty avoimista markkinoista. EU auttaa niitä puuttumaan kaupan esteisiin, noudattamaan kansainvälisiä standardeja ja ajantasaistamaan liiketoimintaympäristönsä.

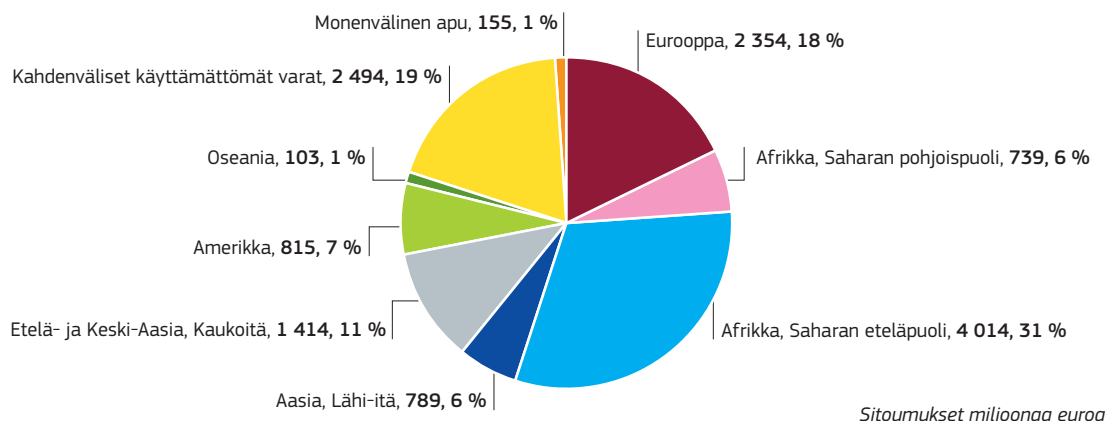
Niillä tuetaan juomavesi- ja jätevesijärjestelmien infrastruktuurin rakentamista sekä perussanitaatiopalveluista ja hygieniasta huolehtimista.

Koska energiaköyhyys on edelleen kiireellinen maailmanlaajuinen haaste, EU investoi suuria summia energiansaantiin, kestävään energiatalouteen ja energiavarmuuteen kehitysmaissa. Yksistään vuonna 2010 EU osoitti yhteensä 319,49 miljoonaa euroa energiantuotantoon ja -hankintaan. Nämä toimet alkavat nyt tuottaa tulosta. AKT-maissa, joissa ongelma on vakavin, on 15 miljoonaa ihmistä päässyt nykyaikaisten energiapalvelujen piiriin vuosina 2007–2011.

Lapsille opetetaan hampaiden hoitoa EU:n toteuttamassa terveyshankkeessa Nicaraguassa, Keski-Amerikassa.

EU:N AVUN ALUEELLINEN JAKAUTUMINEN KEHITYSMAISSA VUONNA 2012

Kestävää energiaa kaikille

Kun Yhdistyneet kansakunnat oli käynnistänyt kestävää energiaa koskevan aloitteen, EU teki tästä tavoitteesta yhden kehityspolitiikan painopistealoista. Vuodelle 2030 on asetettu kolme tavoitetta:

- nykyaikaiset energiapalvelut kaikkien ulottuville
- energiatehokkuusparannusten kaksinkertaistaminen
- uusiutuvan energian osuuden kaksinkertaistaminen koko maailman energialähteiden yhdistelmässä.

Komission puheenjohtaja José Manuel Barroso ilmoitti EU:n kestävän energian huippukokouksessa vuonna 2012, että EU aikoo avustaa kehitysmaita energiapalvelujen tarjoamisessa 500 miljoonalle ihmiselle vuoteen 2030 mennessä.

monenväliset ympäristösopimukset. EU toteuttaa luonnonvarojen hallinnan strategiaa köyhyyden vähentämistä koskevissa politiikoissaan. Strategia on suoraan edistänyt ympäristön kestävyttä, joka on yksi vuosituhattavoitteista. Tällä alalla on saavutettu edistystä ja esimerkiksi metsäkatoa on vähennetty, slummeja kunnostettu ja puhtaan juomaveden saatavuutta parannettu. Ympäristöön liittyy kuitenkin vielä mittavia haasteita. Strategiaa varten on varattu noin 517 miljoonaa euroa vuosille 2011–2013.

Vedenjakelupiste Papua-Uudessa-Guineassa. Puhtaan juomaveden saanti on edelleen yksi kehitysmaiden ongelmista.

Ympäristö ja luonnonvarat – Maailman köyhimmat maat altistuvat eniten myös ympäristövaaroille, kuten ilmastonmuutoksen vaikutuksille. Ne kärsivät huomattavasti luonnonvarojen ehtymisestä. EU on vahvin kestävän kehityksen kansainvälinen puolestapuhuja ja on ratifioinut kaikki tärkeimmät

Elintarviketurvan parantaminen katastrofin koettelemassa Haitissa

Haiti kuuluu maailman köyhimpiin maihin. Tammikuussa 2010 siellä tapahtui valtava maanjäristys, jonka tuhot pahensivat Haitia jo aiemmin vaivannutta elintarvikekriisiä. Korkeat tuontihinnat sekä useiden hirmumyrskyjen aiheuttama satojen tuhoutuminen olivat heikentäneet elintarviketurvaa huomattavasti.

Tilannetta parannettiin EU:n rahoittamalla hankkeella, jonka kohteena oli 300 000 maaseututaloutta Haitin koillisosassa olevassa maakunnassa. Toimien tavoitteena oli lisätä ja monipuolistaa maanviljelyä sekä parantaa vesihuoltoa ja vesiviljelyä.

Aloitteella oli mittavat vaikutukset paikalliseen väestöön. Sadot ja toimeentulo paranivat huomattavasti, kun alueelle rakennettiin 692 vesisäiliötä ja 2 550 siiloa viljan säilyttämistä ja siementen jakelua varten.

”Jos alue kärsii kuivuudesta eikä vesisäiliötä ole, koko sato tuhoutuu”, kertoo hankkeeseen osallistunut Gédéon Richè. ”Vesisäiliön ansiosta sato on nyt hyvä, ja vihanneksia riittää syötäväksi. Koko perheeni on saanut suurta apua.”

Yhteistyössä Yhdistyneiden kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön kanssa toteutettu hanke sai yhteensä 9,6 miljoonaa euroa EU:n rahoitusta vuosina 2009–2011.

Apua pikkulapsille ja heidän äideilleen Kazakstanissa

Kazakstan itsenäistyi vuonna 1991. Itsenäistymistä seurannut terveyspalvelujen julkisen rahoituksen vähentäminen on heikentänyt palvelujen laatua. Sen vuoksi maassa kuolee vuosittain tuhansia imeväisiä ja pikkulapsia asianmukaisen hoidon puutteeseen ja äitiysterveysteen liittyä edelleen vakavia puutteita.

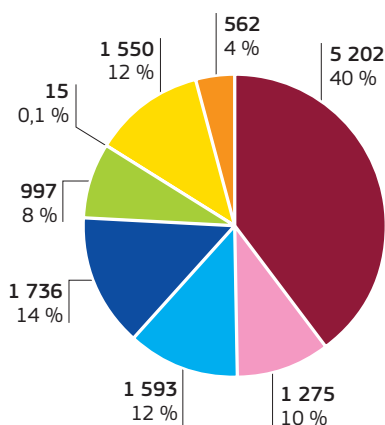
EU päätti antaa maalle apua, jolla parannetaan laadukkaan raskaudenaikaisen hoidon ja lasten terveydenhoidon saatavuutta. Se on tukenut hanketta, jolla avustetaan Kazakstanin terveysministeriötä äitien ja lasten terveyttä koskevan kansallisen strategian kehittämisessä. Perheet, yhteisöt ja terveydenhoitopalvelujen tarjoajat otettiin mukaan uudistusprosessiin, jossa laadittiin hoitosuosituksia yleisimmille sairauksille ja niiden komplikaatioille. Terveystenhoitopalvelujen tarjoajille annettiin koulutusta ja neuvontaa.

Tämä lähestymistapa osoittautui tehokkaaksi. Äideille ja lapsille suunnattuja terveydenhoitopalveluja parannettiin ja tehostettiin. Lisäksi vahvistettiin terveydenhuoltopalvelujen valmiuksia niiden parantamiseen jatkossakin. Perheet ja yhteisöt otettiin entistä vahvemmin mukaan äitien ja lasten terveyden parantamiseen. ”Yksi lastentautien kokonaisvaltaisen hallinnan monista hyvistä puolista on, että sen avulla opitaan tapoja kaventaa lääkärin ja potilaan välistä etäisyyttä,” korostaa Oskarovin alueella työskentelevä lastenlääkäri Polina Slugina.

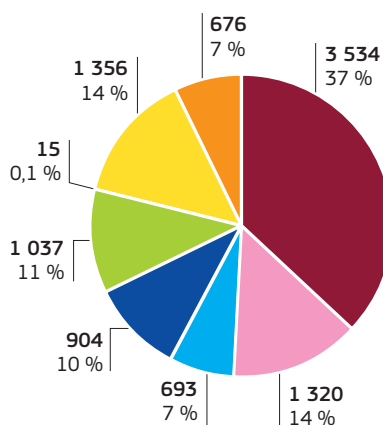
Lapsikuolleisuuden vähentämistä ja äitiysterveysten parantamista koskevia vuosittain asetettavia tavoitteita ei kuitenkaan ole vielä saavutettu Kazakstanissa.

EU:N AVUN ALAKOHTAINEN JAKAUTUMINEN KEHITYSMAISSA VUONNA 2012

Sitoumukset vuonna 2012, miljoonaa euroa

Maksut vuonna 2012, miljoonaa euroa

- Sosiaalinen infrastruktuuri: koulutus ja terveydenhuolto, vesi, hallinto ja kansalaisyhteiskunta sekä muut
- Taloudelliset infrastruktuurit ja palvelut: liikenne, viestintä, energia, muut palvelut
- Tuotanto: maatalous, metsätalous ja kalastus, teollisuus, kaivosteollisuus ja rakentaminen, kauppa ja matkailu
- Monialaiset toimialat: ympäristö, muut
- Budjettituki, elintarvikeapu, elintarvikekurva
- Velanhoitotoimet
- Humanitaarinen apu: hätäapu, jälleenrakennusapu, katastrofien ehkäisy ja katastrofivalmius
- Muut/kohdentamattomat: hallintokustannukset, erittelemättömät kustannukset

Mikrorahoitusta Afrikassa: pienet lainat, suuret vaikutukset

Mikrorahoituksella helpotetaan köyhien rahoituksensaantia. Jotta mikroluottolaitokset voivat hyödyntää täysipainoisesti mahdollisuutensa Afrikan taloudellisen kehityksen välineinä, niiden on ajanmukaistettava riskien hallintaan ja avoimuuteen liittyvät standardinsa. EU antoi tukea Smartrac-ohjelmalle, jonka tavoitteena oli auttaa Afrikan mikroluottolaitoksia parantamaan riskien hallintaa ja valvontaa.

Smartrac-ohjelmassa annettiin asiantuntija-apua paikallisille mikroluottopalvelujen tarjoajille ja kehitettiin niiden valmiuksia ja kykyä antaa mikroluottoja. Mikroluottolaitokset ja paikalliset palveluntarjoajat saivat käyttöönsä riskinhallintavälineitä.

Hankkeessa saavutettiin erittäin hyviä tuloksia. Noin 700 000 pienituloista asiakasta käytti 12:n tukea saaneen mikroluottolaitoksen palveluja. Tukea saaneiden palveluntarjoajien kasvuprosentti vaihteli 4 prosentista 160 prosenttiin.

Hankkeeseen osallistuivat Angola, Gambia, Ghana, Kenia, Malawi, Nigeria, Ruanda ja Tansania. EU:n rahoitusosuus vuosina 2006–2009 oli 348 000 euroa. Euroopan unionin ja AKT-maiden välinen mikrorahoituksen alan yhteistyö kuuluu nykyään EU:n ja AKT-maiden välisen mikrorahoituksen puiteohjelman (2010–2014) piiriin. Yhteistyökumppanit pyrkivät kehittämään osallistavia ja köyhien tarpeisiin mukautettuja rahoitusjärjestelmiä, joiden tavoitteena on kasvun edistäminen ja vaurauden entistä parempi jakautuminen.

Tulevaisuuden näkymät

Tavoitteiden saavuttaminen

EU:n kehitysapua on vuosien myötä lisätty jatkuvasti ja sen tuloksellisuutta on parannettu. Kun kriisi vaatii veronsa koko maailman talouksilta, on tuloksellisuuden parantaminen ja tavoitetason nostaminen tärkeämpää kuin koskaan. Avun määrän lisääminen on paitsi osoitus yhteisvastuullisuudesta, myös pitkäaikainen investointi.

EU vaatii, että jäsenmaat pyrkivät entistä ponnekkammin saavuttamaan sovitun tavoitteen, jonka mukaan 0,7 prosenttia bruttokansantulosta varataan julkiseen kehitysapuun vuoteen 2015 mennessä.

Muutos suunnitelmassa määriteltiin tuloksellisuutta parantavia konkreettisia toimenpiteitä, kuten keskittyminen eniten avun tarpeessa oleviin maihin, hauraisiin valtioihin ja kasvuhakuisiin aloihin sekä työnjaon ja hallinnon parantaminen. Suunnitelman toteuttaminen on tärkeä askel kohti oikeudenmukaisempaa maailmaa.

Vuosittuhattavoitteita koskevan määrärajan umpeutumisen eli vuoden 2015 jälkeen kehityspoliittikan roolista käytävissä keskusteluissa voidaan hioa maailmanlaajuisia yhteistyötä. Komission toimintapoliittisen ehdotuksen "Ihmisarvoinen elämä kaikille" perusteella hyväksyttiin kesäkuussa 2013 EU:n kanta, jossa korostettiin, että kehityspoliittikan olisi vuoden 2015 jälkeen vahvistettava kansainvälisen yhteisön sitoutumista köyhyyden poistamiseen ja kestäväan kehitykseen.

Kenialainen maatyöläinen hyötyy maan hedelmä- ja vihannesalaa kehittävistä EU-rahoitustuesta.

Tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarvitaan uutta lainsäädäntökehystä, jossa säädetään peruselintasosta, edistetään osallistavaa ja kestäväää kasvua sekä luonnonvarojen kestäväää hallintaa, varmistetaan oikeuden, oikeudenmukaisuuden ja tasa-arvon toteutuminen ja otetaan huomioon konflikteista kärsivien ja hauraiden maiden erityistilanne. Nämä keskeiset seikat tuotiin vahvasti esille myös vuonna 2013 pidetyillä EU:n kehitysyhteistyöpäivillä, joilla käsiteltiin vuoden 2015 jälkeisen ajan suunnitteluprosessia. EU aikoo jatkossakin puoltaa vuoden 2015 jälkeistä aikaa koskevaa kunnianhimoista kehystä ja varmistaa, että EU:n ensisijaiset tavoitteet otetaan huomioon kaikilla asiaan liittyvillä foorumeilla.

Maaseudun kehittäminen on yksi EU:n ja maailman köyhimpiin maihin kuuluvan Gambian välisen yhteistyön ensisijaisista tavoitteista.

Lisätietoa

- ▶ **Kehitys ja yhteistyö – EuropeAid:** [http:// ec.europa.eu/europeaid/index_en.htm](http://ec.europa.eu/europeaid/index_en.htm)
- ▶ **Capacity4dev.eu – kehitysyhteisön yhdistäminen:** <http://capacity4dev.ec.europa.eu>
- ▶ **Euroopan ulkosuhdehallinto:** http://eeas.europa.eu/index_en.htm
- ▶ **Humanitaarinen apu ja pelastuspalvelu:** http://ec.europa.eu/echo/index_en.htm
- ▶ **Onko sinulla kysyttävää Euroopan unionista? Europe Direct vastaa:** 00 800 6 7 8 9 10 11 – <http://europedirect.europa.eu>

